

## ***Innehållsförteckning***

Aktuella frågor	2
Leasingredovisning	2
Kreditförmedling	3
Penningtvätt	3
Konsumentkreditdirektivet	3
Vägrafikregistret	4
Remissyttranden och framställningar	5
2009	5
Åtgärder för minskning av restförda fordonsrelaterade skulder	5
En kontohavares ansvar för obehöriga transaktioner – Promemoria med utkast till lagrådsremiss	5
2010	5
Ny konsumentkreditlag (Ds 2009:67)	5
Genomförandet av Betaltjänstdirektivet – hemställan om ändring i lagrådsremiss (BTL) samt proposition (LOT)	6
Regelverk	7
Rörelseregler	7
Inledning	7
Definition av finansieringsrörelse	7
Tillåtna verksamheter	8
Lagstiftning om företagshypotek	9
Redovisning av leasingavtal	9
Översyn av IAS 17 och FAS 13 gemensamt av IASB och FASB	10
Leasing – skattediskussionen under 1998-2009	10
Bakgrund	10
Finansdepartementets promemoria	11
Kapitalkrav och kapitaltäckning	12
Marknadsvärdering av leasingobjekt	14
Finansbolagens verksamhet	15
Vad är och gör ett finansbolag?	15
Leasing	15
Leasing i praktiken	16
Varför leasing?	17
Factoring	17
Fakturabelåning	17
Fakturaköp	18
Finansiell fakturabelåning	19
Fakturahantering	19
Exportfactoring	19
Kundgiro	19
Factoring och elektronisk handel	20
Marknaden	20
Avbetalningsfinansiering	20
Organisatoriska frågor	21
Kommitté/arbetsgrupper	21
Internationell representation	22
Kontaktpersoner	23
Medlemsförteckning	24
Statistik	25

---

---

## *Aktuella frågor*

---

---

### *Leasingredovisning*

Under 2009 publicerade International Accounting Standards Board (IASB) och Financial Accounting Standards Board (FASB) ett gemensamt "Discussion Paper DP/2009/1 – Leases Preliminary Views" (DP) på remiss med möjlighet för intressenter att lämna synpunkter. Avsikten är att gå över till en s.k. right-of-use-model, enligt vilken leasetagaren ska ta upp rätten att nyttja det leasade objektet som en tillgång samt en motsvarande skuld i sin balansräkning. Bankföreningen har tillsammans med Finansbolagens Förening avgett ett särskilt remissvar till IASB/FASB på DP där föreningarna är mycket kritiska till förslaget och har agerat aktivt tillsammans med medlemsföretagen för att påtala nackdelarna med en förändring av redovisningsreglerna (se närmare det särskilda avsnittet om översyn av IAS 17). En ny standard är planerad till 2011. Dessförinnan beräknas IASB/FASB att publicera en "exposure draft" under mitten av år 2010. Någon tidpunkt för ikraftträdande av en ny standard har hitintills inte angivits.

### *Kreditupplysning*

Enligt ett departementsförslag från år 2008 skulle en kreditupplysning inte få innehålla information om betalningsanmärkningar på belopp under 2 500 kronor. Vidare skulle betalningsanmärkningar som var mindre än 4 000 kronor gallras bort efter ett år i stället för tre år. En annan del av förslaget var att kreditupplysningsinformation, som inhämtades i syfte att uppdatera bankernas kapitaltäckningsmodeller, skulle åtföljas av en fullständig kreditupplysningskopia till kunden. Efter lobbyinsatser bl.a. från Bankföreningens sida har regeringen bearbetat förslaget. Riksdagen har nu antagit lagändringen, som innebär att de tidigare förslagen om att ta bort eller gallra information om mindre betalningsanmärkningar inte längre finns kvar, med hänvisning till att även denna information är relevant för kreditgivare. När det gäller information som inhämtas för att kapitaltäckningsändamål införs en förenklad process, som bland annat innebär att kunden kan informeras genom Internet. En nyhet är att gallring av s.k. omfrågeuppgifter ska ske senast inom ett år. Lagändringen träder i kraft den 1 januari 2011.

### *Ansvarsfull kreditgivning*

EU-kommissionen väntas under sommaren 2010 presentera förslag till åtgärder för att säkerställa en ansvarsfull kreditgivning. Förslaget kan komma att innefatta regler om marknadsföring, förhandsinformation, lämplighetsprövning av krediter, kreditprövning, tillgång till kreditupplysning över gränserna, rådgivning och kreditförmedling (beträffande detta se följande avsnitt). Det är ännu inte klart vilket tillämpningsområde det nya regelverket kan komma att få. Sannolikt kan det dock bli begränsat till bolån, eftersom konsumentkrediter i övrigt nyligen reglerats genom konsumentkreditdirektivet. Om kommissionen väljer denna väg kommer förslaget att endast få en begränsad effekt för finansbolagens verksamhet. Bankföreningen följer frågan via European Banking Federation och Eurofinas.

## ***Kreditförmedling***

EU-kommissionen har initierat en kartläggning av kreditförmedling inom de olika medlemsstaterna som underlag för bedömning av behovet av en framtida reglering. "Credit intermediaries" är definierat i konsumentkreditdirektivet. Det anses räcka med att presentera kreditavtal eller hjälpa kunden med förberedande arbete inför ett kreditavtal. Detta kan alltså medföra att flera av de samarbetsparter som finansbolagen har kan komma att anses som kreditförmedlare och eventuellt bli föremål för särskild reglering. Ett förslag till direktiv väntas från EU-kommissionen under år 2010. Bankföreningen följer frågan via Eurofinas i syfte att påverka EU-kommissionens ställningstagande i frågan.

## ***Penningtvätt***

Under förra året trädde den nya penningtvättslagen liksom nya föreskrifter från Finansinspektionen i kraft. Det nya regelverket innebär skärpta krav på kundkännedom. Utöver att kunden ska identifieras måste information också inhämtas om syftet med affärsförbindelsen, eventuell huvudman och om kunden är en s.k. politiskt utsatt person. I de fall finansbolaget får kunder via återförsäljare måste en stor del av kraven på kundkännedom uppfyllas redan i detta led. Bankföreningen och Finansbolagens förening har tagit fram ett gemensamt informationsmaterial avsett för återförsäljare och leverantörs-samarbeten. I materialet, som finansbolagen distribuerat till sina samarbetsparter, anges vilka uppgifter som dessa ska samla in om kunderna för att de nya kraven i penningtvättslagen ska uppfyllas. Det är angeläget att branschen verkar för att dessa rekommendationer efterlevs av olika samarbetsparter, så att en enhetlig nivå på kundkännedom kan upprätthållas.

I Finansinspektionens nya föreskrifter finns vissa undantag när det gäller kundkännedomskraven beträffande leasing och avbetalning. Undantagen gäller kontrollen av verklig huvudman och den fortlöpande uppföljning av kunden vid transaktioner som understiger 15 000 euro per år. Föreningarna har efterlyst ytterligare förtydliganden från inspektionen om hur dessa undantag ska tillämpas i praktiken.

## ***Konsumentkreditdirektivet***

Den 7 april 2008 antog EU:s ministerråd ett nytt konsumentkreditdirektiv. Till följd av direktivet väntas en ny konsumentkreditlag träda ikraft den 1 januari 2011. En nyhet är att det kommer att introduceras en standardiserad blankett med förhandsinformation som konsumenten ska få i rimlig tid innan ett kreditavtal ingås. För bland annat bolån, fakturakrediter och vissa kontokrediter görs dock undantag från blankettkravet. Den nya konsumentkreditlagen kommer också att innehålla fler detaljerade krav på kreditavtalets innehåll. Vidare introduceras en ångerrätt på fjorton dagar. Även beträffande ångerrätten görs dock vissa undantag för bland annat bolån.

I slutet av 2009 publicerade Justitiedepartementet en departementspromemoria med förslag till ny konsumentkreditlag. I maj överlämnade departementet en lagrådsremiss till Lagrådet och regeringen har avlämnat en proposition till riksdagen i juni 2010.

### ***Betaltjänstdirektivet, (Payment Services Directive, PSD)***

Den 1 augusti 2010 träder två nya lagar i kraft rörande betaltjänster som grundar sig på Betaltjänstdirektivet. Det är dels lagen om betaltjänster (BTL) dels lagen om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument (LOT). Betaltjänstlagen innehåller bl. a. bestämmelser om vilken information som ska lämnas i samband med tillhandahållande och genomförande av betaltjänster och vilka krav som ställs i samband med att betalningstransaktioner genomförs. Lagen om obehöriga transaktioner innehåller bl.a. nya regler om obehöriga transaktioner där en personlig kod, till exempel en pinkod, har använts. Då ska kontohavaren stå för en självrisk på högst 1 200 kronor. Om kontohavaren genom grov oaktsamhet har brutit mot sina skyldigheter enligt villkoren för betalningsinstrumentet ska han eller hon ansvara för hela beloppet. Är kontohavaren konsument är ansvaret begränsat till 12 000 kronor, utom då han eller hon handlat särskilt klandervärt. Exempel på klandervärt sätt är lämna kontokortet lättillgängligt och obevakat, till exempel på en badstrand, i ett omklädningsrum eller i en garderob på en restaurang. En kontohavare ska också ansvara för hela beloppet om han eller hon inte inom en viss tid underrättar betaltjänstleverantören om den obehöriga transaktionen.

### ***Vägtrafikregistret***

En särskild utredare har av regeringen fått i uppdrag att se över vägtrafikregistret. Utredningen har fått förlängd utredningstid till den 1 november 2010. Bankföreningens har i en skrivelse till såväl utredaren som Transportstyrelsen tagit upp ett antal frågor som är viktiga för finansbolagen. I skrivelsen framförs att kreditmarkeringen i samband med avbetalningsköp måste få en starkare ställning så att ny ägare kan registreras endast om kreditgivaren går med på det (som vid leasingpär). Föreningen har också framfört att fler aktörer, t.ex. företag med större vagnparker såsom åkerier och taxirörelser, bör kunna föra in kreditmarkering i registret. Ett ytterligare förslag från föreningens sida är att banker och finansbolag bör kunna använda personnummer som sökbegrepp i vägtrafikregistret, eftersom det skulle vara av stort värde i samband med kreditprövningen innan ett avbetalningskontrakt beviljas. Utredningen har dock meddelat att de framförda synpunkterna inte kommer att behandlas inom ramen för utredningens uppdrag och att det blir Transportstyrelsen som istället får ta ställning till synpunkterna. Detta har nu skett och finansbolagen har fått gehör för många av sina önskemål. Det som återstår för föreningen är att göra en framställning till Justitiedepartementet för att få till stånd en lagändring för att en kreditpär beträffande avbetalningsköp införs i likhet med vad som gäller beträffande leasing.

### ***Yttrande till Högsta Domstolen***

Bankföreningen har under året avgett ett yttrande till Högsta Domstolen i ett mål som rörde överlåtelse av skuldebrev mellan olika finansiella institut och vilka åtgärder som därvid vidtas för att uppfylla skuldebrevslagens regler om undersökningsplikt.

---

---

## *Remissyttranden och framställningar*

---

---

**2009**

### *Åtgärder för minskning av restförda fordonsrelaterade skulder*

Transportstyrelsen och Kronofogdemyndigheten har, i en promemoria om åtgärder för minskning av restförda fordonsrelaterade skulder och för att motverka användningen av fordonsmål-vakter, föreslagit att en legal panträtt införs i det fordon som föranlett skulden för stat och kommuns fordran på trängselskatt, fordonsskatt och felparkeringsavgift. Om de obetalda felparkeringsavgifterna överstiger 10 000 kronor föreslås staten och en kommun få möjlighet att flytta och omhänderta fordonet. Samtliga skulder ska vara betalda innan fordonet lämnas åter.

Bankföreningen avstyrkte i sitt yttrande att de föreslagna åtgärderna ska omfatta också leasing- och avbetalningsfordon i de fall leasegivaren eller kreditgivaren är en bank eller ett kreditmarknadsföretag som står under tillsyn av Finansinspektionen. Bankföreningen anser att införande av en legal panträtt är ett allvarligt intrång i leasegivarens och kreditgivarens rättigheter mot bakgrund av att det inte är dessa utan fordonets brukare som orsakat de fordringar som skulle motivera panträtten. Föreningen har framfört, att om panträtten skulle införas också för leasing- och avbetalningsfordon, är det nödvändigt att det införs en upplysningsplikt för Transportstyrelsen i förhållande till leasegivare och kreditgivare om att det i vägtrafikregistret införts fordringar avseende fordon som dessa äger eller har återtaganderätt i. Vidare bör panträtt i ett fordon innebära uppsägningsrätt enligt konsumentkreditlagen och lagen om avbetalningsköp. Förslaget bereds alltjämt inom regeringskansliet.

### *En kontohavares ansvar för obehöriga transaktioner – Promemoria med utkast till lagrådsremiss*

Bankföreningen vidhåller i relevanta delar de synpunkter som föreningen framförde i sitt yttrande den 2 mars 2009 över departementspromemorian ”Betalningsansvar vid obehöriga transaktioner”, Ds 2008:86. Synpunkterna är bl.a. att en självrisk bör införas generellt för alla obehöriga transaktioner och inte begränsas till endast fall där en PIN-kod har använts. Vidare ansåg föreningen att en begränsning av ansvaret för grov oaktsamhet till 12 000 kronor inte borde genomföras.

**2010**

### *Ny konsumentkreditlag (Ds 2009:67)*

Bankföreningen lämnade ett yttrande till Justitiedepartementet över betänkandet rörande ny konsumentkreditlagstiftning. Föreningen anser att departementet gjort en bra avvägning mellan en anpassning till konsumentkreditdirektivet och upprätthållande av den gamla konsumentkreditlagen. Föreningen tillstyrker bl.a. att snabbblån regleras på samma villkor som andra krediter, att nuvarande rutiner beträffande annonsering i dagspress vid ränteändringar (följt av meddelande till konsumenten) behålls för bolån och övriga krediter. Föreningen invänder dock mot att förhandsinformation enligt konsumentkreditdirektivet måste lämnas för bolån eftersom denna inte är anpassad för sådana typer av krediter och att det redan finns en europeisk bolånekod med förhandsinformation. Vidare påtalar föreningen att definitionen av kreditförmedlare bör tydliggöras.

***Genomförandet av Betaltjänstdirektivet – hemställan om ändring i lagrådsremiss (BTL) samt proposition (LOT)***

Bankföreningen skickade in framställningar till Finansdepartementet, lagrådet och Civilutskottet där föreningen påpekade att innehållet i lagrådsremissen gällande betaltjänstlagen inte var i enlighet med direktivet. Det gällde bl.a. möjligheten att avtala bort vissa regler för företag. I denna del nådde föreningen framgång. Den andra framställningen gällde en otydlighet i lagen om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument och vad som gäller vid kundens spärr av kort. I detta fall fick föreningen inte igenom någon ändring.

---

---

## *Regelverk*

---

---

### □ **Rörelseregler**

#### *Inledning*

Benämningen ”Bankernas finansbolag” förekommer i denna årsberättelse trots att finansbolag inte längre är något självständigt juridiskt begrepp och bankernas ”finansbolagsverksamhet” drivs inte alltid i särskilda dotterbolag utan i vissa fall direkt i banken. Eftersom den gamla benämningen används i dagligt tal har den behållits här.

Finansbolagen, som i lagstiftningen benämns kreditmarknadsbolag, regleras sedan den 1 juli 2004 av lagen om bank- och finansieringsrörelse (BFL; 2004:297). Banker och kreditmarknadsföretag regleras därmed enligt samma lag. Genom den nya lagen får kreditmarknadsföretagen i princip bedriva samma typ av verksamhet som en bank. Detta innebär bl.a. att de får ta emot inlåning från allmänheten.

Finansinspektionen gav i juni 2004 ut ett allmänt råd (FFFS 2004:9) som närmare beskriver vad en ansökan om tillstånd att driva bank- och finansieringsrörelse ska innehålla. Finansbolagen omfattas också av detta.

#### *Definition av finansieringsrörelse*

I 1 kap. 4 § lagen definieras finansieringsrörelse som en rörelse i vilken det ingår näringsverksamhet som har till ändamål att:

1. ta emot återbetalningspliktiga medel från allmänheten, och
2. lämna kredit, ställa garanti för kredit eller i finansieringssyfte förvärva fordringar eller upplåta lös egendom till nyttjande (leasing).

Denna definition trädde i kraft den 1 juli 2009 och medför en ändring av första punkten i förhållande till vad som tidigare gällt. Ändringen innebär att företag som indirekt, t.ex. via ett koncernbolag, lånar upp medel från allmänheten för sin kreditgivningsverksamhet inte längre ska anses bedriva tillståndspliktig finansieringsrörelse (prop. 2008/09:148).

Definitionen träffar därför numera endast de företag som finansierar sig direkt hos allmänheten. Med begreppet ”ta emot återbetalningspliktiga medel från allmänheten” avses såväl upplåning från konsumenter som företag. Alla företag utom finansiella företag räknas in i kategorin allmänheten. Till allmänheten räknas inte heller stat och kommun. Det är också endast förvärv av sådana fordringar där syftet är finansiering som betraktas som finansieringsrörelse enligt den nya lagen. I detta begrepp inkluderas inte sådana förvärv av fordringar för indrivning som utgör tillståndspliktig inkassoverksamhet.

Det ska framhållas att genom en övergångsbestämmelse till lagändringen klagörs att ett tillstånd för ett kreditmarknadsföretag att driva finansieringsrörelse som gällde den 1 juli 2009 ska fortsätta gälla. Detta innebär att lagändringen inte får någon direkt effekt på de befintliga finansbolagen.

För att definieras som finansieringsrörelse krävs vidare att det måste vara fråga om näringsverksamhet som drivs regelmässigt och som inte utgör en obetydlig del av företagets rörelse. Företag som ägnar sig åt kreditgivning men som inte finansierar sig genom upplåning från allmänheten kommer inte att behöva söka tillstånd för att driva sin verksamhet och kommer inte heller att stå under tillsyn av Finansinspektionen. Sådana företag måste dock registrera sig som finansiella institut hos inspektionen. Dessa har dock i motsats till banker och kreditmarknadsföretag inte möjlighet att erbjuda gränsöverskridande tjänster till annat land inom EES eller att etablera en filial utan att söka tillstånd i respektive land.

Tillstånd att driva finansieringsrörelse kan endast ges till svenska aktiebolag och ekonomiska föreningar. Om ett kreditmarknadsbolag tar emot inlåning på konto omfattas behållningen på kontot av insättningsgarantin i enlighet med reglerna i lagen om insättningsgaranti (se nedan).

Tillstånd krävs inte för vissa i lagen uppräknade undantagsfall, t.ex.

\* för ett företag som tillhandahåller finansiering i samband med avsättning av tjänster som erbjuds eller varor som framställs eller säljs av

a) företaget eller

b) ett annat företag i samma koncern förutsatt att koncernen inte har som huvudsakligt ändamål att driva finansiell verksamhet och företaget som tillhandahåller finansieringen lånar upp medel från allmänheten bara genom att ge ut värdepapper med en löptid på minst ett år

\* för ett aktiebolag eller ekonomisk förening om

a) verksamheten består i att vid enstaka tillfällen förvärva fordringar och om

b) medel för verksamheten inte löpande anskaffas från allmänheten

\* ett företag som bara finansierar andra företag i samma koncern, förutsatt att koncernen inte har som huvudsakligt ändamål att driva finansiell verksamhet.

Undantaget för säljstödande finansiering inom en koncern infördes i lagen den 1 juli 2009, men har redan tidigare gällt enligt den gamla lagen om finansieringsverksamhet och sedan genom en bestämmelse i lagen om införande av lagen om bank- och finansieringsrörelse.

### ***Tillåtna verksamheter***

Banker och kreditmarknadsföretag får enligt 7 kap 1 § bara driva finansiell verksamhet och verksamhet som har ett naturligt samband med den i sin verksamhet. De får bl.a.

1. låna upp medel, t.ex. genom att ta emot inlåning från allmänheten eller ge ut obligationer eller andra jämförbara fordringsrätter
2. lämna och förmedla kredit, t.ex. i form av konsumentkredit och kredit mot panrätt i fast egendom eller fordringar
3. medverka vid finansiering, t.ex. förvärva fordringar och upplåta lös egendom till nyttjande (leasing)
4. förmedla betalningar
5. tillhandahålla betalningsmedel
6. ikläda sig garantiförbindelser och göra liknande åtaganden
7. medverka vid värdepappersemissioner
8. lämna ekonomisk rådgivning
9. förvara värdepapper
10. driva rembursverksamhet
11. tillhandahålla värdefackstjänster
12. driva valutahandel
13. driva värdepappersrörelse
14. lämna kreditupplysning

Uppräkningen är exemplifierande. Lagen utesluter alltså inte att kreditinstituten får ägna sig åt annan finansiell verksamhet.

När kreditmarknadsföretag tar emot inlåning på konto gäller lagen (1995:1571) om insättningsgaranti även för dessa. Kunderna måste följaktligen på ett tydligare sätt än vad som tidigare gällt informeras om huruvida ett konto omfattas av insättningsgarantin eller inte.

### **Lagstiftning om företagshypotek**

Den 1 januari 2009 reformerades det regelverk som gör det möjligt att använda lös egendom i näringsverksamhet som säkerhet för lån. Syftet är att förstärka säkerheten, så att det blir lättare för företag att låna pengar ("Företagshypotek – en bättre säkerhet för lån till företag" (prop. 2007/08:161)". Den nya lagen om företagshypotek innebär tillsammans med andra lagändringar som genomfördes samtidigt i allt väsentligt en återgång till de regler om företagshypotek som gällde före år 2004. Företagshypoteket omfattar numera en näringsidkares lösa egendom i den mån egendomen hör till näringsverksamheten. Företagshypoteket omfattar inte kassa- eller bankmedel, finansiella instrument avsedda för allmän omsättning, egendom som kan intecknas på annat sätt (till exempel skepp och luftfartyg) eller egendom som varken kan utmätas eller ingå i en konkurs. Företagshypoteket ska ge särskild förmånsrätt vid konkurs och utmätning.

Lagändringen medför också att statens förmånsrätt för återkrav av utbetald lönegaranti avskaffas. Ändringarna innebär att borgenärer utan förmånsrätt får en ökad andel av utdelningen i konkurser.

Företagsinteckningar som upplåtits som säkerhet före ikraftträdandet föreslås gälla enligt de tidigare reglerna fram till den 1 januari 2010, då de omvandlas till företagshypotek.

### **Redovisning av leasingavtal**

Sedan den 1 januari 2007 ska alla finansiella företag tillämpa Finansinspektionens IFRS-anpassade redovisningsföreskrifter. Från och med detta datum kan således bara lagbegränsad IFRS tillämpas i juridisk person av företag under FI:s tillsyn. Det innebär att IFRS bör tillämpas om inget annat krävs enligt lag eller annan författning, eller följer av FI:s föreskrifter och allmänna råd samt Redovisningsrådets rekommendationer (med eventuella anpassningar av FI). En följd av att företag under FI:s tillsyn ska tillämpa lagbegränsad IFRS är bland annat att IAS 17 om leasing blir tillämplig för sådana företag.

I Rådet för finansiell rapporterings rekommendation "RFR 2.3 Redovisning för juridiska personer", punkt 34, anges ett undantag från IAS 17 som innebär att leasegivare kan redovisa finansiella leasingavtal som operationella i juridisk person. Undantaget motiveras av sambandet mellan redovisning och beskattning. Undantaget avser därmed inte finansiella företags koncernredovisningar. När finansiell leasing redovisas som operationell redovisar leasegivaren den utleasade tillgången i sin balansräkning som en materiell tillgång. För materiella tillgångar finns avskrivnings- och nedskrivningsregler i IAS 16. Av IAS 17 framgår vilka upplysningsregler som ska lämnas om operationell leasing.

I IAS 16 punkt 62 anges att olika avskrivningsmetoder kan användas. Metoderna omfattar den linjära avskrivningsmetoden samt den degressiva och den produktionsberoende metoden. Företaget väljer den metod som på bäst sätt återspeglar den förväntade förbrukningen av de framtida ekonomiska fördelar som är förknippade med tillgången. En progressiv avskrivningsmetod anges inte explicit som möjlig i IAS 16.

## **Översyn av IAS 17 och FAS 13 gemensamt av IASB och FASB**

Sedan juli 2006 finns ett gemensamt projekt mellan IASB och FASB om att se över reglerna om redovisning av leasing. En arbetsgrupp har tillsatts för att utreda frågan och styrelserna i IASB och FASB har diskuterat frågeställningen för första gången under mars 2007.

Bland de skäl för att se över reglerna om leasingredovisning har det bl.a. anförts att det är svårt att skilja mellan finansiell och operationell leasingredovisning, att dagens regler anses för komplexa (främst i USA), att reglerna är inkonsistenta med andra delar av IASB/FASB:s regelverk samt att reglerna är obsoleta.

Under mars 2009 publicerade International Accounting Standards Board (IASB) och Financial Accounting Standards Board (FASB) ett gemensamt ”Discussion Paper DP/2009/1 – Leases Preliminary Views” (DP) på remiss med möjlighet för intressenter att lämna synpunkter senast den 17 juli 2009.

Enligt den nuvarande standarden (IAS 17) om redovisning av leasingavtal, redovisas leasingantingen som operationell eller finansiell utifrån de ekonomiska risker och fördelar som följer av leasingavtalet. Under IAS 17 redovisas endast finansiella leasingavtal hos leasetagaren som en tillgång och en skuld i balansräkningen. Under den föreslagna s.k. right of use-modellen finns ingen möjlighet att redovisa ett avtal som operationellt utan leasetagaren ska alltid redovisa en tillgång i balansräkningen bestående av rätten att nyttja det leasade objektet samt en motsvarande skuld i balansräkningen avseende bl.a. hyror. Det s.k. right of use-modellen skiljer sig därmed markant från dagens internationella redovisningsstandard för leasing.

Bankföreningen är medlem i Leaseurope där projektet har högsta prioritet.

Frågeställningar om hur leasing bör redovisas är viktiga för de svenska bankerna och för dess dotterbolag som bedriver leasingverksamhet. Bankföreningen har därför i samarbete med Finansbolagens Förening gemensamt tillsatt en arbetsgrupp som har tagit fram remissvar till IASB/FASB. Föreningarna är starkt kritiska till DP som ökar komplexiteten vid redovisning av leasing och som kan komma att missgynna leasing som finansieringsform i förhållande till andra finansieringsformer. Vid en samlad bedömning anser föreningarna att förslaget fördelar inte uppväger de nackdelar som förslaget är förknippat med. Föreningarna anser att den nuvarande standarden för redovisning av leasing (IAS 17) fungerar väl och är en etablerad och accepterad standard vilken bör bibehållas där kraven på tilläggsupplysningar utökas.

En ny standard är planerad till 2011, dessförinnan beräknas en ”exposure draft” att publiceras under mitten av år 2010. Någon tidpunkt för ikraftträdande av en ny standard har inte angivits i DP. Om Europaparlamentet och rådet genom en förordning antar en kommande ny standard, så blir standarden efter publicering i Official Journal direkt tillämplig för företag som har skuldebrev upptagna till handel på en reglerad marknad.

## **Leasing – skattediskussionen under 1998-2009**

### ***Bakgrund***

I juni 1998 meddelade Regeringsrätten flera domslut angående avskrivningsrätten till leasingobjekt vid s.k. investorsleasing. Domsluten, som i massmedierna benämnts ”flygplansleasingmålen”, skapade stor osäkerhet på leasingmarknaden. I målen accepterades inte leasegivarna, bland andra tre stora börsnoterade industriföretag, som skattemässiga ägare till de flygplan som leasa-

des ut och de förlorade därmed rätten att göra avskrivningar. Äganderätten ansågs ha övergått till leasetagaren redan från början.

Domstolens beslut var något oväntade med tanke på den praxis som utbildats på leasingområdet. Allvarligast och mest oroande var domstolens generella uttalande om avdragsrätt vid leasing. Sådan ansågs nämligen av domstolen inte kunna medges när a) de väsentliga ägarfunktionerna ligger hos leasetagaren, b) avtalsparterna har avsett att leasetagaren ska behålla leasingobjektet efter leasingperiodens slut och c) investorn med stor säkerhet kunnat beräkna det ekonomiska utfallet av engagemanget från början. Syftet med avtalet är enligt domstolen i sådana fall bara att ge investorn ett underlag för värdeminskingsavdrag.

Anledningen till branschens oro var att uttalandena skulle kunna tolkas så att de gäller även vanliga leasingavtal och inte enbart avtal av den typ som var uppe till prövning.

För att undanröja osäkerheten ansåg Näringslivets Skattedelegation, där Bankföreningen ingår, det vara nödvändigt att i oktober 1998 skriftligen hos Finansdepartementet begära en ändring av kommunalskattelagen av innebörd att räckvidden av Regeringsrättens uttalanden skulle begränsas till att avse avarter av leasing i syfte att kringgå gällande skattelag.

I januari 2001 meddelade Regeringsrätten en dom i en fråga där förhandsbesked begärts. En leasegivare hade genom avtal med annan juridisk person än leasetagaren säkrat sig mot eventuell förlust på restvärderisken. Frågan gällde huruvida ett sådant säkerställande påverkade leasegivarens avdragsrätt för värdeminskning på objektet. Regeringsrätten fastställde utan egen motivering Skatterättsnämndens beslut. I detta hade konstaterats ”att ett leasingföretag i sin verksamhet skyddar sig mot risken för att göra en s.k. restvärdeförlust avseende objekt med stora värden är i sig inte någon åtgärd som kan förta företaget rätten till värdeminskingsavdrag (jfr RÅ 1992 ref. 104). --- I förevarande fall utgör den särskilda garantin mot en restvärdeförlust inte något förhållande som kan medföra en annan syn på äganderätten än i RÅ 1992 ref. 104. Mot bakgrund härav ska AB X i de ifrågavarande alternativen anses berättigat till värdeminskingsavdrag på utrustningen”.

Domen utgör ett starkt stöd för näringslivets uppfattning i skattefrågan, nämligen att leasing, så som denna finansieringsform bedrivs i banker och finansbolag, måste få fortleva och att en eventuell lagstiftning endast bör syfta till att avgränsa vissa extrema fall, där man kan tala om missbruk av leasingformen.

### ***Finansdepartementets promemoria***

I departementets promemoria (Ds 2002:16) Inkomstskatteregler vid leasing av inventarier föreslås uttryckliga skatteregler beträffande leasing av inventarier. Grundtanken i promemorian är att om en leasegivare i huvudsak bara tar en kreditrisk ska transaktionen beskattas som lån och inte som hyra. Regeln ska dock inte tillämpas på leasar där löptiden är *maximalt 5 år*. I dessa fall ska leasegivaren alltid skriva av på objektet (om han är ägare). Om leasingtiden överstiger 5 år ska leasegivaren inte skriva av om

1. restvärdegaranti finns
2. option finns att köpa till pris som understiger det förväntade marknadsvärdet, eller
3. leasingtiden överstiger 75 % av tillgångens förväntade ekonomiska livslängd.

I dessa fall ska leasetagaren skriva av, om han har ställt ut restvärdegarantin eller själv har köpoptionen.

Bankföreningen har kraftigt vänt sig främst mot 5-årsregeln som gör att avskrivningsrätten kommer att gå över till leasetagaren i bl.a. flertalet fall där det finns förlängningsklausuler. För-

slaget kommer därmed att omfatta de flesta leasingavtal, trots att detta inte varit departementets avsikt.

Regeringen har tillsatt en utredning om sambandet mellan redovisning och beskattning (Dir. 2004:146). Förslagen i promemorian Ds 2002:16 har överförts till utredningen, som redovisade sina förslag och bedömningar i september 2008 i betänkandet "Beskattningstidpunkten för näringsverksamhet, (SOU 2008:80). Gällande leasing föreslås inga särskilda periodiseringsregler i utredningen. Remisstiden var fram till den 20 februari 2009. Bankföreningen är mycket kritisk till utredningens förslag och bedömningar och har avlämnat ett eget remissyttrande. Flera remissinstanser vid sidan av Bankföreningen är även de kritiska till förslagen i utredningen såsom bl.a. FAR SRS, Näringslivets Skattedelegation, Skatteverket och Finansinspektionen. Därefter har inget hörts i ärendet från Finansdepartementet.

## □ **Kapitalkrav och kapitaltäckning**

Reglerna om kapitaltäckning och stora exponeringar är en central del i det regelverk som syftar till att stärka stabiliteten i det finansiella systemet. Kapitaltäckningsreglerna anger miniminivån på det buffertkapital (s.k. kapitalbas) kreditinstitut och värdepappersbolag (institut) måste ha för att kunna möta förluster i verksamheten. Reglerna om stora exponeringar syftar till att begränsa storleken på den förlust ett institut kan ådra sig i det fall en kund eller grupp av kunder inte kan infria sina lån eller andra åtaganden mot företaget.

Sedan 1988 har det funnits internationellt överenskomna rekommendationer om kapitaltäckningsregler för banker. Dessa rekommendationer har utformats av den s.k. Baselkommittén, som är ett samarbetsorgan mellan G 10-ländernas centralbanker och tillsynsmyndigheter. Mot bakgrund av att de tidigare kapitaltäckningsreglerna har ansetts otillräckliga har Baselkommittén utarbetat nya rekommendationer, de så kallade Basel 2-reglerna

Reglerna för kreditmarknadsföretag (KMF) om kapitalkrav och kapitaltäckning överensstämmer liksom tidigare med motsvarande regler för banker. Bestämmelserna har intagits i lag (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

*Kapitalbasen* utgörs av summan av primärt och supplementärt kapital efter avräkning av förluster, viss goodwill samt aktietillskott till bolag med tillståndspliktig finansiell verksamhet, om institutet äger mer än 5 % av bolaget. Kapitalbasen ska alltid motsvara minst summan av kapitalkraven för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker.

Med *primärt kapital* i ett kreditmarknadsbolag (KMB; i fortsättningen bortses från kreditmarknadsföreningar) avses eget kapital samt kapitalandelen av *dels* skatteutjämningsreserven och periodiseringsfonden, *dels* det belopp som svarar mot bolagets reserver till följd av avskrivning på egendom som upplåtits till nyttjande, d.v.s. överavskrivningarna på leasing.

Med *supplementärt kapital* avses i huvudsak värdet av eviga och tidsbundna förlagslån och liknande fordringshandlingar med minst fem års löptid. Det supplementära kapitalet får maximalt utgöra 50 % av kapitalbasen. Tidsbundna förlagslån får medräknas till ett värde motsvarande högst hälften av det primära kapitalet. Understiger löptiden fem år upptas ett belopp som motsvarar 20 % av det nominella värdet för varje helt år som återstår till förfallodagen.

Finansinspektionen kan medge att även andra tillskott eller reserver får inräknas i någon av de båda kapitalkategorierna. Generella regler för hur sådana tillskott etc. ska vara beskaffade har utfärdats av inspektionen. Ett avgörande krav är att medlen ska vara inbetalda till KMB.

*Kapitalkravet* består av kapitalkrav för kreditrisk, marknadsrisk och operativ risk. Genom den nya kapitaltäckningslagen har möjligheter införts för instituten att beräkna kapitalkraven med hjälp av metoder med olika grader av komplexitet och riskkänslighet. Ju mer riskkänslig en metod är desto bättre bild av risken i verksamheten ger den.

Kapitalkravet för kreditrisker beräknas nu på sätt som skiljer sig från tidigare rätt. Institutet får antingen använda schablonmetoden eller, efter tillstånd av Finansinspektionen, en internmetod. Enligt *schablonmetoden* ska kapitalkravet för kreditrisker i likhet med tidigare rätt bestämmas med utgångspunkt från den exponeringsklass – t.ex. stat, företag, hushåll – som exponeringen tillhör. För varje exponeringsklass gäller olika riskvikter. Riskvikten ska bestämmas med stöd av det kreditbetyg (rating) som exponeringarna har enligt externa kreditvärderingsföretag eller exportkreditorgan. Om någon rating inte finns tillgänglig för en exponering, bestäms riskvikten av vilken exponeringsklass den tillhör. Enligt *internmetoden* beräknas värdet på ett instituts riskvägda exponeringar med stöd av institutets interna riskklassificeringssystem och särskilda beräkningsmetoder för respektive exponeringsklass. Schablonmetoden är mer riskkänslig än den metod som tidigare var tillåten, dvs. den speglar på ett mer precist sätt de kreditrisker instituten är exponerade för i sin dagliga verksamhet. Internmetoden är i sin tur mer riskkänslig än schablonmetoden.

Kapitalkravet för kreditrisker kombineras med bestämmelser om att säkerheter, garantier och andra *kreditriskskydd* som reducerar kreditrisken i verksamheten får beaktas när kapitalkravet beräknas. Vidare ska instituten vid beräkning av kapitalkravet för kreditrisk även beakta sådana engagemang som baseras på värdepapperisering.

Genom den nya kapitaltäckningslagen har det införts en skyldighet att även beräkna kapitalkrav även för *operativa risker*. Detta kapitalkrav ska beräknas med stöd av en basmetod, en schablonmetod eller, efter tillstånd av Finansinspektionen, en internmätningss metod. Enligt de två förstnämnda metoderna beräknas kapitalkravet i förhållande till institutets rörelseintäkter. Enligt internmätningssmetoden bestäms kapitalkravet med stöd av institutets eget riskmätningssystem. Basmetoden är mindre riskkänslig än schablonmetoden, som i sin tur är mindre riskkänslig än internmätningssmetoden.

Institutet ska ha fungerande system för att hantera riskerna i verksamheten. Om det finns brister i dessa system kan Finansinspektionen ålägga instituten att ha en högre kapitalbas än den som annars följer av bestämmelserna om kapitalkraven för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker.

Institutet ska stå under individuell tillsyn och tillsyn på gruppnivå tillsammans med övriga företag i en finansiell företagsgrupp. Definitionen av *finansiell företagsgrupp* i den nya kapitaltäckningslagen stämmer i huvudsak överens med tidigare rätt. Kraven på den finansiella företagsgruppen utvidgas till följd av de krav som ställs på de individuella instituten. Efter en gemensam ansökan från ett moderföretag och dess dotterföretag med verksamhet i olika länder inom EES ska de berörda behöriga myndigheterna sträva efter att komma överens om vilket beslut ansökan ska föranleda. Om myndigheterna inte kan komma överens, ska den hemlandsmyndighet till vilken ansökan gavs in själv besluta om den.

Institut som omfattas av lagen ska dessutom offentliggöra den information om sin kapitaltäckning och riskhantering som behövs för att bedöma institutets finansiella ställning.

Lagen innehåller även regler om *stora exponeringar*. Värdet av ett instituts exponering gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning får inte överstiga 25 % av institutets kapitalbas, i koncernrelationer endast 20 %. Det sammanlagda värdet av ett instituts stora exponeringar får inte överstiga 800 % av institutets kapitalbas.

Reglerna om kapitalbasens beståndsdelar och om stora exponeringar överförs i stort sett oförändrade till den nya lagen.

Baselkommittén och EU-kommissionen ser för närvarande över reglerna om kapitaltäckning och stora exponeringar. Nya regler för stora exponeringar och till viss del för kapitalbasen är redan fastställda inom EU och håller nu på att implementeras i svensk lag och föreskrift med ikraftträdande den 31 december 2010. En av de större förändringarna är att interbankexponeringar inte längre är undantagna från reglerna om stora exponeringar. Interbankexponeringar får istället inte överstiga det högsta av 150 miljoner euro eller 25 % av kapitalbasen. Dessutom har vi fått in ett svenskt undantag där interbankexponeringar ”overnight” i SEK får undantas. Ytterligare överyn av regelverket pågår och kommer i omgångar att implementeras under perioden 2011 – 2013.

### ***Marknadsvärdering av leasingobjekt***

En kvantitativ studie har genomförts för att dels analysera historiska förluster för olika leasing- och avbetalningsobjekt, dels för att utforma en modell för marknadsvärdering av sådana objekt (valda kategorier: verkstadsutrustning, transportfordon, grafisk utrustning, entreprenadmaskiner och skogsmaskiner). Värderingen av personbilar är undantagen eftersom där finns en väl etablerad andrahandsmarknad. Syftet med studien har varit att få fram en modell för att beräkna LGD-nivån (Loss given default= förlust givet fallissemang) för leasing av lös egendom och därvid kunna visa på så låga förlustnivåer att kapitaltäckningskravet kan sänkas. Resultatet av den kvantitativa studien användes i remissbehandlingen av Finansinspektionens nya kapitaltäckningsföreskrifter, vilket bidrog till att ett LGD-värde på 35 % får användas, för ej efterställda exponeringar i form av leasing av utrustning, till och med den 31 december 2012. I annat fall hade ett LGD-värde på 40 % varit tillämpligt.

Resultatet av studien visade att ett LGD-värde på 35 % är rimligt både för leasing av utrustning och för avbetalningsprodukter. Finansinspektionen valde dock att inte öppna upp för ett LGD-värde på 35 % för avbetalningsprodukter.

Projektet för marknadsvärdering av leasing- och avbetalningsprodukter syftar till att kraven för kreditriskreducering ska uppfyllas. Enligt Finansinspektionens föreskrifter (54 kap. 8 § 2007:1; avsnittet ”Kreditriskskydd när IRK-metoden används”) kan instituten få medgivande att räkna andra icke-finansiella tillgångar än kundfordringar och fastigheter som godtagbara säkerheter om följande villkor är uppfyllda:

1. det finns en likvid andrahandsmarknad för tillgången
2. det finns offentligt tillgängliga väl etablerade marknadspriser för tillgången
3. institutet kan påvisa att de priser som institutet realiserar tillgången till inte väsentligen skiljer sig från marknadspriset.

Bankföreningen har tillsammans med de fem största bankernas finansbolagsverksamheter uppdragit åt värderingsföretaget Kvarndammen/Marknadspriser att samla in och sammanställa priser på andrahandsmarknaden för leasingprodukter. På grundval av dessa uppgifter görs sedan beräkningar av hur värdet för olika produkter minskar över tiden (värdeminskningsskurvor). Dessa kan i sin tur användas för beräkning av värdet på utestående leasing- och avbetalningsstockar och ingå i bankernas interna kapitalberäkningsmodeller. Projektet om marknadsvärdering av objekten har också presenterats för finansbolag i de andra nordiska länderna i syfte att på sikt bygga upp en gemensam databas med prisuppgifter, som kan användas av finansbolag i alla länderna.

---

---

## *Finansbolagens verksamhet*

---

---

### **Vad är och gör ett finansbolag?**

De finansbolag som ägs av banker samverkar i branschgemensamma frågor i Finansbolagskommittén inom Svenska Bankföreningen. I detta samarbete deltar också de banker som har integrerat finansbolagsverksamheten i banken.

”Finansbolagsprodukterna” kompletterar bankernas traditionella service- och tjänsteutbud.

### **Leasing**

Det engelska ordet *leasing* kan översättas med uthyrning eller förhyrning. När termen leasing används som beteckning på ett avtal om nyttjanderätt till lös sak avses dock i Sverige och utomlands som regel något annat än uthyrning i traditionell mening. En belysning av skillnaden mellan leasing och uthyrning får man genom att jämföra hyres- respektive leasingtidens längd. Vid uthyrning är det i regel fråga om kortare tidsperioder, medan leasingavtalet däremot vanligen sluts för en period på tre till sju år beroende på leasetagarens önskemål och leasingobjektets livslängd. En annan skillnad jämfört med korttidsuthyrning är att ett leasingavtal i princip är ouppsägbart.

Oftast används leasing som en kortare beteckning för *finansiell leasing*, som är en form av finansiering vid främst näringsidkares anskaffning av egendom för verksamheten. Som samlingsbeteckning på sådana hyresavtal avseende lös egendom som inte kan hänföras till finansiell leasing brukar användas *operationell leasing*. Inget av dessa begrepp är närmare definierat i lag. Typiskt sett tar leasegivaren vid operationell leasing på sig en något större risk för objektet, t.ex. i den formen att han står för vissa servicetjänster i samband med leasingobjektets utnyttjande. En mer detaljerad definition återfinns i Redovisningsrådets rekommendationer rörande leasingredovisning (RR 6:99). Enligt denna kan bl.a. storleken av den s.k. restvärderisken vara avgörande för klassificeringen i redovisningen (däremot inte i kontraktuella sammanhang). Med leasing avses i fortsättningen av texten endast finansiell leasing, om inget annat anges. Parterna benämns *leasetagaren* och *leasegivaren*.

Förutom finansiell och operationell leasing finns det en flora av olika leasingbegrepp. Man talar exempelvis om *direkt* och *indirekt leasing*, *investorleasing*, *sale and leaseback*, *leverantörsorienterad* och *kundorienterad leasing*, *restvärdeleasing*, *konsument- och privatleasing*, *stafflad leasing* och *internationell leasing*.

Med *direkt leasing* menas att tillverkare och andra leverantörer ingår leasingavtal direkt med kunderna. När man talar om *indirekt leasing* menar man den traditionella leasing som i första hand bedrivs av finansbolag som är fristående från leverantörsbolagen. Från transaktionens början uppkommer ett trepartsförhållande mellan leasegivaren, leverantören och leasetagaren. Objektet levereras direkt från leverantören till leasetagaren utan att leasegivaren befattar sig med det.

En speciell form av finansiell leasing är *investorleasing* som utnyttjades i särskilt stor omfattning i Sverige under 1980-talet. Vid investorleasing överlåter ett finansbolag leasingobjektet till

den så kallade investorn, som ofta är ett industriföretag i behov av ett skattemässigt avskrivningsunderlag.

Vid *sale and leaseback* är leasetagaren och leverantören en och samma person. Leverantören vill få tillgång till kontanta medel och säljer ett objekt till en leasegivare, för att sedan omedelbart leasa tillbaka detta. Denna finansieringsform har främst förekommit på fastighetsområdet.

En distinktion görs ibland mellan *leverantörsorienterad* och *kundorienterad* leasing beroende av om det är leverantören eller kunden (leasetagaren) som initierar leasingavtalet genom att ta kontakt med motparten.

Med *restvärdeleasing* avses leasingavtal där avtalstiden och summan av de leasingavgifter som leasetagaren är skyldig att betala under leasingtiden inte anpassas till objektets ekonomiska livslängd och ett beaktansvärt oavskrivet restvärde på objektet beräknas föreligga vid avtalstidens slut.

*Konsument- eller privatleasing* är avtal om finansiell leasing som en näringsidkare erbjuder en konsument för dennes enskilda bruk. Denna leasingform är mycket ovanlig i Sverige.

Med *stafflad leasing* avses avtal vid vilka leasingavgifterna anpassas efter objektets användning, leasetagarens kassaflöde eller efter säsongvariationer.

Med *internationell leasing* avses leasingaffärer, där minst en av de normalt tre parterna (leasegivaren, leasetagaren och leverantören) finns i ett annat land än de övriga och följaktligen minst en parts prestation ska fullgöras över en nationsgräns.

Eftersom lagstiftning om leasing saknas använder sig finansbolagen av egna standardavtal, som till sitt innehåll i huvudsak är likartade.

### ***Leasing i praktiken***

Leasing innebär att ett finansbolag köper den utrustning som företaget behöver och sedan upplåter den fulla nyttjanderätten till företaget. Finansbolaget är leasegivare och företaget leasetagare. Leasetagaren väljer leverantör, svensk eller utländsk, och förhandlar om villkoren som en konstantkund. Hos finansbolaget kan företaget också teckna avtal om leasing i utländsk valuta.

Leasegivaren äger objektet och gör de bokförings- och skattemässiga avskrivningarna. För nyttjanderätten betalar leasetagaren en leasingavgift som ska täcka leasegivarens anskaffnings- och refinansieringskostnader samt avskrivningar. Normalt ingår inte service, reparationer och andra driftskostnader i leasingavtalet.

Nästan all lös egendom kan leasas. Med lös egendom menas att den inte utgör eller ingår i en fastighet eller som en del i en annan utrustning. Den leasade utrustningen måste alltså kunna tas bort utan att dess värde minskar.

Leasingperioden sträcker sig vanligen över 3-7 år och anpassas bl.a. till utrustningens ekonomiska livslängd.

Leasingavgiften kan variera men är normalt lika stor under hela leasingperioden. Den bestäms med utgångspunkt från avtalad leasingtid, investeringens storlek och objektets kalkylerade restvärde. Avgiften är skattemässigt avdragsgill.

Finansbolaget håller utrustningen försäkrad genom en försäkring. Det innebär att försäkringen omfattar skada på grund av bl.a. stöld, maskinskada, översvämning, skadegörelse och elavbrott. Befrielse från leasingavgifterna vid skada ingår också.

Moms utgår på hela leasingavgiften. Dock är halva momsen, till skillnad från vid köp, då moms ej är avdragsgill, normalt avdragsgill för företag vid leasing av personbilar.

### ***Varför leasing?***

En leasetagare har möjlighet att genom leasing erhålla en högre finansieringsgrad än vid t.ex. avbetalningsköp. Leasing är en finansieringsform som kan användas även av företag med låg likviditet. Det egna kapitalet binds inte utan kan förräntas på annat sätt. En annan viktig fördel är att det normalt inte krävs att någon särskild säkerhet ställs. Leasetagaren kan med andra ord behålla sin möjlighet att disponera eventuella säkerheter för exempelvis ett lån i bank. Leasing påverkar inte skuldsidan i leasetagarens balansräkning vilket är av värde t.ex. om företaget söker nya lån. Sett ur leverantörens synvinkel är leasetagaren en kontantkund och kan således erhålla diverse rabatter och garantier trots att han inte köper kontant med egna eller lånade medel. För företagets del förenklas budgeteringen och den finansiella planeringen och finansieringen tryggas långsiktigt. Detta gör att handlingsfriheten och affärsmöjligheterna ökar.

Leasing har även den fördelen för leasetagaren att hela leasingavgiften kostnadsförs direkt och i sin helhet således påverkar resultatet. Orsaken till detta är att leasing klassas som hyra och ibland kan detta ge fördelar jämfört med lån och avbetalningsköp, där räntan men inte amorteringarna får dras av. Om det istället skett ett köp skulle köparen få skriva av på objektet, men direktavdrag ger snabbare effekt på resultatet. En annan aspekt på detta är att det vid anskaffningen av värdefulla objekt kan hända att köparen inte har tillräckligt hög beskattningsbar inkomst för att kunna utnyttja avskrivningsmöjligheterna. Den potentiella köparen kan då istället använda sig av leasing och leasa objektet av en leasegivare som kan utnyttja avskrivningsmöjligheterna men därmed också sänka priset.

Det finns fördelar med finansiell leasing även ur samhällets synvinkel. Leasing möjliggör en effektiv finansiering till små och medelstora företag. Dessa företag kanske inte annars skulle ha någon möjlighet att investera i nya anläggningstillgångar. Eftersom leverantörerna genom leasing kan nå ut till ett större antal kunder främjas industrins avsättning av sina produkter, vilket leder till en ökad effektivitet inom ekonomin.

## **Factoring**

Factoring på den svenska marknaden finns i några olika varianter. Dessa varianter benämns ibland olika hos olika finansbolag, vilket kan orsaka en viss förvirring.

Följande huvudformer kan urskiljas:

- Fakturabelåning
- Fakturaköp
- Finansiell fakturabelåning
- Fakturahantering

### ***Fakturabelåning***

Ett avtal sluts mellan finansbolaget och kundföretaget om att kundföretaget belånar sina fakturor hos finansbolaget. Kundföretaget pantförskriver sina fakturor till finansbolaget och fakturor utsänds med texten att fakturorna är överlåtna på finansbolaget. Genom överlåtelsemeningen på

fakturorna anses gäldenärerna vara informerade (denuntierade) om pantsättningen och kan därmed betala med befriande verkan endast till finansbolaget, som också sköter kundföretagets kundreskontra, påminnelser och eventuella inkassoåtgärder. Finansbolaget meddelar kundföretaget när betalning skett.

Om fakturamottagaren inte betalar får kundföretaget bestämma om fakturan ska drivas till inkasso. Fakturan är fortfarande belåningsbar under en sådan process. Hos några finansbolag faller den ur belåningsunderlaget efter 30 dagar och hos andra efter 45-60 dagar efter förfallodatum.

Denna *administrativa del* är den ena delen av produkten fakturabelåning. Den andra är *finansieringen*. Finansbolaget belånar fakturorna, vanligtvis till mellan 70-80 % av fakturavärdet och kundföretaget erhåller omgående en kredit. En högre belåningsgrad kan erhållas om det är finansbolaget som skickar ut fakturorna, jämfört med om det sköts av kundföretaget. Ett flöde av fakturor löper hela tiden mellan kundföretaget och finansbolaget och det är detta flöde som utgör belåningsunderlaget, vilket alltså varierar över tiden. Fakturabelåning är en form av rörelsekredit, vilket innebär att kundföretaget kan lyfta pengarna när det behöver, ungefär som en checkkredit. Kundföretaget kan alltså ha krediten vilande men lätt tillgänglig. På detta sätt kan företaget bättre styra sina kreditkostnader.

Alla fakturor kan inte belånas, exempelvis inte förskottsfakturor, fakturor utställda på moder/dotterbolag eller annat intressebolag. För att en fordran ska kunna belånas måste den vara otvistig. Delfakturor (a-contofakturor) eller kommissionsfakturor kan inte heller belånas. Fakturan måste alltid motsvaras av en fullgjord prestation. Dröjsmålsrättefordringar belånas inte och någon kvittningsrätt får inte föreligga. Fakturor med långa betalningsvillkor, såsom 120-150 dagar, belånas sällan. Flera av finansbolagen belånar inte heller entreprenadfakturor då dessa dels oftast delfaktureras och dels oftast har ett standardavtal i botten som ger totalentreprenören kvittningsrätt. Fakturan måste i sig vara bärare av fordringsbeviset, det får inte vara ett skuldebrev kopplat till fakturan.

Fakturamottagarna är till 99 % näringsidkare. En del finansbolag belånar över huvud taget inte andra fordringar på grund av de konsumentskyddsregler som finns, såsom möjlighet till ångerrett och öppet köp.

Redovisningen hos kundföretaget vid fakturabelåning går till så att fordringarna finns kvar i balansräkningen och en skuld till finansbolaget uppkommer. Man minskar alltså inte kundfordringarna i sin balansräkning förrän gäldenären betalat hela fakturan.

Vid bedömningen av *kreditrisk* ska ett kreditinstitut först ta hänsyn till återbetalningsförmågan och därefter till panten. När finansbolaget ska bedöma kreditrisken hos en potentiell factoringkund tar bolaget hänsyn till kundstrukturen, alltså kundföretagets gäldenärer. Kreditupplysning tas och ibland krävs en borgensförbindelse från ägarna.

Alla factoringkrediter hos de bankägda finansbolagen hanteras numera på bankkontoren. Finansbolagen roll är att hantera panten och kan, som ett led häri, t.ex. bestämma vilken risk kontoret får ta. Själva kreditbedömningen görs dock av bankkontoret.

### ***Fakturaköp***

Fakturaköp är hos de bankägda finansbolagen en betydligt mindre produkt än fakturabelåning. Avtalen är få men rör ofta stora belopp. Avtalen är då individuellt utformade. Produkten finns i större utsträckning hos de icke bankägda finansbolagen.

Oftast är det en annan kundgrupp som använder fakturaköp jämfört med fakturabelåning. Många gånger är det stora företag, ofta utlandsägda dotterbolag. Dessa har ett behov av att visa bra nyckeltal och bantar balansräkningen genom att lyfta över kundfordringarna till ett finansbolag. Man kan säga att finansbolaget härvid tar betalt för att låna ut sin balansräkning. Att ett finansbolag tar över fakturorna innebär att kundföretaget på en gång får 94-97 % av fakturabeloppet.

Det finns två olika typer av fakturaköp - köp med eller utan regress.

*Med regress* innebär att fakturor som inte blivit betalda köps tillbaka av klienten efter ett visst antal dagar. Ur risksynvinkel liknar denna typ av fakturaköp fakturabelåning. Enligt FAR:s rekommendationer anses fakturan helt överlåtten och kan lyftas ur balansräkningen hos kundföretaget. Kundföretaget måste då göra en notering under "ansvarsförbindelser" i bokslutet om att man har ett återköpsansvar.

*Utan regress* innebär att risken går över till finansbolaget, under förutsättning att fakturan inte är tvistig. Den risk som går över till finansbolaget är endast risken att gäldenären inte kan betala. Produktansvaret och den risk detta medför ligger fortfarande kvar hos kundföretaget. Denna typ av fakturaköp säljs bara till kundföretag med gäldenärer som anses helt riskfria.

### ***Finansiell fakturabelåning***

I denna typ av factoring sköter klienten reskontran själv och använder sig bara av finansieringen. Detta är således en ren finansieringstjänst och innehåller minimal administration, egentligen endast en kontrollfunktion. Man belånar kundreskontran, d.v.s. totalbeloppet på fakturorna. Betalningsflödet från gäldenärerna går dock via finansbolaget. Detta ställer höga krav på kundföretaget, som måste ha väl fungerande administrativa rutiner. Det ligger ett värde för kundföretaget i att få använda sig av finansbolagets namn på fakturorna, då detta resulterar i snabbare betalning från gäldenären.

### ***Fakturahantering***

Denna produkt innebär att kundföretaget bara använder finansbolaget för administrationen av fakturor och tjänsten har således inte någon finansieringsdel. Alla finansbolag erbjuder därför inte denna produkt. Fakturorna är i juridisk bemärkelse inte överlåttna även om det är finansbolaget som tar emot betalningarna.

### ***Exportfactoring***

Exportfactoring utnyttjas vid export av varor och utrustning till andra länder. Stocken i vanlig fakturabelåning delas upp i en svensk och en utländsk del, innebärande att det krävs två olika kundreskontror. Exportfakturorna är direkt belåningsbara i Sverige. Volymen av exportfactoring är numera obetydlig.

### ***Kundgiro***

En del finansbolag erbjuder produkten kundgiro. Produkten är specialanpassad för fordringar där det finns en stor fakturastock med små belopp, exempelvis tidningsprenumerationer. Oavsett om gäldenären är i dröjsmål med betalningen eller inte får kundföretaget alltid betalt på förfallodagen, och när sedan fakturamottagaren betalar in dröjsmålsräntan tar finansbolaget betalt för tjänsten genom att behålla en del av räntan.

## ***Factoring och elektronisk handel***

Att out-sourca och enbart inrikta sig på kärnverksamhet är populärt bland företagen idag. Som ett led i detta börjar många att använda sig av fakturabelåning för att slippa tidskrävande fakturahantering.

Utvecklingen för factoring ligger mycket i utökade tjänster via Internet, samt i ”kombinationspaket” av tjänster där fakturahantering, betalningstjänster och utskrifter av fakturor ingår, vilket effektiviserar de administrativa rutinerna för företagen. Finansbolagen erbjuder en tjänst som innebär att kundföretaget kan gå in via Internet och kontrollera reskontran, s.k. Internetfactoring. Kundföretaget kan i realtid se ställningen i sin reskontra hos finansbolaget när som helst på dygnet och oavsett var i världen den som frågar befinner sig. Tjänsten är utrustad med flera sökrutiner och innebär att finansbolaget och kundföretaget kan ha en mera interaktiv kontakt. Redan idag finns möjligheten för kundföretagen att sända in fakturorna via fil istället för pappersfakturor. Gälldenärerna erbjuds flera olika sätt att göra sina inbetalningar på, såsom via e-faktura, autogiro eller Internet. Detta skapar ett mervärde för kunden genom tidsvinster och gör också att factoring blir en allt enklare produkt. Kundföretaget får möjlighet till en tätare kontroll. Finansbolagets resurser kan inriktas på en mer proaktiv kundkontakt i andra frågor än rent administrativa.

### ***Marknaden***

Några fördelar med factoring:

- 1) Fakturabelåning medför en bättre säkerhet för kreditgivaren än en företagsinteckning genom att finansbolaget hela tiden hanterar de fakturor som utgör säkerheten. Därför får kundföretaget en högre belåningsgrad med factoring.
- 2) Factoringprodukten har en cash managementfunktion.
- 3) För ett kundföretag är det enklare att, som ett led i att behålla en god kundrelation, låta en tredje part driva in fakturor i stället för att företaget självt gör det. Företaget slipper vara säljare och indrivare på samma gång.
- 4) Statistiken visar vidare att ett företag som använder sig av factoring får betalt snabbare, då betalning av denna skuld ofta prioriteras av gälldenären.



### **Avbetalningsfinansiering**

Avbetalning kan användas vid finansiering av de flesta typer av objekt med ett värde på andrahandsmarknaden såsom maskiner, fordon och annan typ av lös egendom. Finansieringsformen ger ett företag möjlighet till ett högt säkerhetsutnyttjande. Upp till 80 procent av objektets värde kan användas som säkerhet. Objektet ägs av kundföretaget, men fungerar genom den s.k. återtaganderätten som finansbolagets säkerhet för avbetalningsaffären, vilket minskar eller eliminerar behovet av företagsinteckning. Tjänsten fungerar från redovisningssynpunkt som ett vanligt banklån. I och med att objektetsvärdet bokförs som en tillgång i balansräkningen kan kundföretaget göra avskrivningar för att balansera resultatet.

---

---

## *Organisatoriska frågor*

---

---

**Kommitté/arbetsgrupper**  
(per den 30/6 2010)

*Finansbolagskommittén*

Susanne Petersson	Nordea Finans, ordförande
Rolf Ekström	Danske Finans, vice ordförande
Yonnie Bergqvist	Handelsbanken Finans
Fredrik Enhörning	Swedbank Finans
Karin Åkvist	SEB
Stefan Davidsson	DnB NOR Finans
Tomas Tetzell	Svenska Bankföreningen

Härutöver finns arbetsgrupper för frågor rörande juridik, redovisning, kapitaltäckning, statistik och fordon samt en särskild grupp för projektet om marknadsvärdering av leasingobjekt.

***Samarbete med Finansbolagens förening***

Bankföreningen samarbetar i betydande omfattning med Finansbolagens förening i gemensamma frågor bl.a.:

- Sammanställning av statistik över företagens verksamhet
- Leasingredovisning
- Säkerhetsfrågor rörande fordon
- Vägtrafikregisterfrågor
- Penningtvättsfrågor
- Det internationella samarbetet inom Leaseurope och Eurofinas samt det Nordisk/Baltiska samarbetet.

## □ **Internationell representation**

(per den 30/6 2010)

De bankägda finansbolagen är genom AFINA (Associations of Swedish Finance Houses) företrädare i Eurofinas (European Federation of Finance Houses Associations) och Leaseurope (European Federation of Equipment Leasing Company Associations). AFINA är en organisation för samarbete mellan Finansbolagens Förening och Svenska Bankföreningen i de två nämnda europeiska organen. Representationen i dessa ska i princip fördelas jämnt mellan föreningarna.

### ***EUROFINAS***

#### *General Assembly*

Members: Rolf Ekström, Danske Finans  
Patrik Riese, Volkswagen Finans  
Deputies: Susanne Petersson, Nordea Finans  
Tom Ekelund, Finansbolagens Förening

*Board* Patrik Riese, Volkswagen Finans

#### *Management Committee*

*of the Board:* För Norden  
Anne-Lise Løfsgaard,  
Finansieringsselskapenes Forening, Norge

#### *Legal and Policy Committee*

Member: Marie Emanuelsson, Nordea Finans  
(vakant t.v. Tom Ekelund)

#### *Statistics and Regulations Committee*

Member: Christian Nilsson, Bankföreningen

### ***LEASEUROPE***

#### *General Assembly*

Members: Susanne Petersson, Nordea Finans  
Lars Ardehed, Resurs Finans  
Deputies: Rolf Ekström, Danske Finans  
Filip Nystedt, Kommunleasing

*Board* För det nordisk/baltiska klustret:  
Jukka Salonen, Nordea Finans, Finland

#### *Accounting and Taxation Affairs Committee*

Member: Andreas Månsson, Wasa Kredit

#### *Prudential Supervision*

##### *Committee:*

Member vakant

#### *Legal Affairs Committee*

Member: Filip Nystedt, Kommunleasing

*Marketing and Statistics Committee*

Member: Christian Nilsson, Bankföreningen

*Working Group on Leasing in Eastern and Central Europe*

Member: Per Spjut, Scania Credit

*Automotive Steering*

*Group*

Member: Björn Beckman, Wasa Kredit

Per Spjuth, Scania Finans

*Central, Eastern and South Eastern European Countries Working Group (CESEE)*

Member Per Spjuth, Scania

***Nordiskt/Baltiskt samarbete***

Finansbolagens organisationer i Danmark, Estland, Finland, Lettland, Norge och Sverige har överläggningar två gånger per år. Då deltar företrädare för kanslierna och de olika föreningarnas styrelser. Vid mötena behandlas aktuella frågor inom Leaseurope och Eurofinas samt görs jämförelser av implementeringen av olika EU-regler. Vidare behandlas aktuella nationella frågor och branschens utveckling i respektive land.



**Kontaktpersoner**

Tomas Tetzell, chefsjurist

Agneta Brandimarti, bankjurist

Christian Nilsson, ekonom

Mats Stenhammar, ekonom

Cathrine Bergström, sekreterare

Besöksadress: Regeringsgatan 38

Postadress: Box 7603, 103 94 Stockholm

Telefon: 08-453 44 00

Telefax: 08-796 93 95

E-post [tomas.tetzell@bankforeningen.se](mailto:tomas.tetzell@bankforeningen.se)

[agneta.brandimarti@bankforeningen.se](mailto:agneta.brandimarti@bankforeningen.se)

[christian.nilsson@bankforeningen.se](mailto:christian.nilsson@bankforeningen.se)

[mats.stenhammar@bankforeningen.se](mailto:mats.stenhammar@bankforeningen.se)

[cathrine.bergstrom@bankforeningen.se](mailto:cathrine.bergstrom@bankforeningen.se)

## Medlemsförteckning

<i>Banker och finansbolag som deltar i Finansbolagskommittén</i>	<i>Verkställande direktör / ledamot i Finansbolags- kommittén</i>	<b>Telefon</b>
Swedbank Finans AB 105 34 Stockholm <a href="http://www.swedbank.se/finans">www.swedbank.se/finans</a>	Fredrik Enhörning <a href="mailto:fredrik.enhorning@swedbank.se">fredrik.enhorning@swedbank.se</a>	08-5859 66 26
Handelsbanken Finans AB 106 35 Stockholm <a href="http://www.handelsbanken.se/finans">www.handelsbanken.se/finans</a>	Yonnie Bergqvist <a href="mailto:yobe01@handelsbanken.se">yobe01@handelsbanken.se</a>	08-701 46 60
Danske Finans Box 7523, 103 92 Stockholm <a href="http://www.danskefinans.se">www.danskefinans.se</a>	Rolf Ekström <a href="mailto:rolf.ekstrom@danskefinans.se">rolf.ekstrom@danskefinans.se</a>	0752-48 27 07
Nordea Finans AB 103 82 Stockholm <a href="http://www.nordeafinans.se">www.nordeafinans.se</a>	Susanne Petersson <a href="mailto:susanne.petersson@nordea.com">susanne.petersson@nordea.com</a>	08-787 65 37
S E B Leasing och Factoring 167 81 Bromma <a href="http://www.seb.se">www.seb.se</a>	Karin Åkvist <a href="mailto:karin.akvist@seb.se">karin.akvist@seb.se</a>	08-634 77 76
DnB NOR Finans Box 3548 103 69 Stockholm <a href="http://www.dnbnorfinans.se">www.dnbnorfinans.se</a>	Stefan Davidsson <a href="mailto:stefan.davidsson@dnbnorfinans.se">stefan.davidsson@dnbnorfinans.se</a>	08-4734491
GE Money Bank Box 302, 171 75 Stockholm <a href="http://www.gemoneybank.se">www.gemoneybank.se</a>		08-55951107

## Statistik

Auktoriserade kreditmarknadsbolag  
(per den 31/12)

2008: 61

2009: 55

Källa: FI

### Finansbolagens utestående krediter (Mkr + utl valuta) (Samtliga finansbolag) Källa: SCB

År	Kontokortsfordringar	Factoring	Avbetalning	Kontraktfinansiering	Reversfordringar	Övriga krediter	Summa utestående krediter	Bokförda leasingobjekt	Summa krediter och leasing
2000	4 206	5 750	42 553	7 164	9 626	2 501	71 800	86 307	158 107
2001	5 896	5 336	41 761	7 648	9 419	5 392	75 791	99 098	174 889
2002	7 298	5 842	49 653	7 281	11 862	26 098	108 807	110 030	218 837
2003	7 883	5 661	53 306	7 197	9 794	33 138	116 979	110 057	227 036
2004	11 611	6 504	57 508	6 538	10 643	42 337	134 691	111 886	246 577
2005	14 359	8 932	60 845	6 867	10 666	35 440	137 109	110 775	247 884
2006	16 779	9 078	65 032	7 527	10 926	36 232	145 574	118 532	264 106
2007	18 045	6 101	64 438	10 515	7 583	26 716	133 398	109 043	242 441
2008	20 804	6 130	56 074	19 508	11 225	31 870	145 611	124 349	269 960
2009	23 185	6 198	55 157	20 192	14 430	29 603	148 765	127 780	276 545

### Bokförda värdet av leasingobjekt (Mkr) (Samtliga finansbolag)

Källa: SCB

Utgående balans 30/9* 31/12	Totalt	Byggnader	Personbilar	Andra fordon	Övriga trpt-medel	ADB-utrustning	Entreprenadmaskiner	Verkstadsmaskiner	Grafisk utrustning	Mobil-tfn, etc	Butiks-, hotell-, restauranginredn	Kontorsutrustning	Övrigt
2000	86 305	763	23 684	5 602	10 755	9 912	2 450	5 865	1 952	3 347	563	7 661	13 751
2001	99 150	892	26 509	8 006	11 407	10 269	3 080	7 465	1 919	2 948	843	8 435	17 377
2002	110 030	3 278	27 789	11 553	8 079	15 045	3 652	9 857	1 752	3 122	1 019	8 561	16 323
2003	110 057	3 126	28 519	14 314	9 238	10 777	3 853	9 889	1 641	2 007	915	9 139	16 648
2004	111 886	3 473	27 689	15 332	11 262	9 149	4 820	9 999	1 469	1 747	815	8 573	17 558
2005	110 775	4 325	28 832	8 757	17 425	9 245	3 549	8 814	1 363	2 616	1 470	8 307	16 073
2006	118 532	4 142	31 202	9 202	18 507	9 303	3 649	9 684	1 525	2 288	1 450	9 061	18 518
2007	109 043	4 018	33 979	9 781	19 289	5 018	3 742	6 785	958	2 149	952	6 417	15 955
2008	124 349	7 022	33 157	10 362	21 336	4 877	4 721	7 944	1 055	2 289	1 403	7 034	23 149
2009	127 780	7 510	33 916	13 969	25 229	4 950	5 373	7 931	992	2 266	1 398	6 565	17 682

### Anskaffningsvärdet på under året inköpta objekt (MSEK) (Samtliga finansbolag)

Källa: SCB

2000:	44 341
2001:	52 382
2002:	56 380
2003:	50 858
2004:	61 513
2005:	58 293
2006:	55 513
2007:	63 840
2008:	75 815
2009:	60 168

Per den 31 december 2009	UTESTÅENDE FORDRAN				NYA KREDITER				ANTAL NYA AVTAL (1000-tal)			
	<i>Bankägda<sup>1)</sup></i>		<i>Samtliga<sup>2)</sup></i>		<i>Bankägda<sup>1)</sup></i>		<i>Samtliga<sup>2)</sup></i>		<i>Bankägda<sup>1)</sup></i>		<i>Samtliga<sup>2)</sup></i>	
	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008
<b>KONSUMENTKREDITER</b> (utom bilfinansiering och hypoteks-lån)	18 174	17 480	21 394	23 724	8 577	8 956	10 175	11 556	402	376	476	522
- Personliga lån	1 449	1 451	2 306	3 954	598	672	1 019	1 210	10	13	32	103
- Löpande krediter (t ex kontokrediter)	5 629	4 871	6 154	5 332	5 629	5 407	6 233	5 937	358	322	403	362
<b>Avbetalningskrediter</b> varav	11 096	11 158	12 934	14 438	2 350	2 877	2 923	4 409	34	41	41	57
- Konsumentvaror inkl elektron. apparater och hushållsmaskiner	2 369	2 316	2 436	2 383	882	902	915	940	5	5	5	5
- Andra avbetalningskrediter	8 727	8 842	10 498	12 055	1 468	1 975	2 008	3 469	29	36	36	52
<b>BILFINANSIERING</b>	55 335	58 760	87 294	84 182	21 859	36 228	40 619	51 495	134	165	256	268
Nya bilar	31 347	32 071	48 400	45 171	13 940	21 856	23 350	29 774	91	102	141	147
varav Näringsidkare	21 695	22 283	33 440	30 667	9 140	17 477	15 563	22 492	49	67	81	91
varav Konsumenter	9 652	9 788	14 960	14 504	4 800	4 379	7 787	7 282	42	35	60	56
Begagnade bilar	5 950	7 848	14 952	15 161	2 712	5 591	8 959	10 161	22	38	79	85
varav Näringsidkare	1 692	1 985	3 745	3 634	685	2 352	2 056	3 284	3	7	12	13
varav Konsumenter	4 258	5 863	11 207	11 527	2 027	3 239	6 903	6 877	19	31	67	72
Kommersiella fordon (lastbilar, bussar)	13 538	14 017	16 967	17 046	3 850	6 801	5 482	8 704	9	12	12	16
Andra fordon (MC, husvagnar)	4 500	4 824	6 975	6 804	1 357	1 980	2 828	2 856	12	13	24	20
<b>KOMMERSIELLA KREDITER</b>	137 370	132 841	162 539	153 160	39 558	46 269	59 078	65 963	25	33	294	123
<b>TOTAL</b>	210 879	209 081	271 227	261 066	69 994	91 453	109 872	129 014	561	574	1 026	913

1) Statistiken är baserad på uppgifter från samtliga bolag på sidan 24.

2) Till uppgifterna från de bankägda bolagen har lagts uppgifter från Finansbolagens Förening. Jämförelsen mellan olika år är inte genomgående relevant eftersom underlaget och antalet rapporterade bolag kan vara olika mellan åren.

LEASING AV UTRUSTNING	Nya tillgångar förvärvade under året		Nya tillgångar förvärvade under året	
	<b>Bankägda</b> <sup>1)</sup> Anskaffnings- värde, MSEK	Andel i %	<b>Samtliga</b> <sup>2)</sup> Anskaffnings- värde, MSEK	Andel i %
<b>Uppdelad efter slag av utrustning</b>				
Maskiner och industriell utrustning	5 453	18	6 918	16
Datorer och kontorsmaskiner	1 962	6	6 406	15
Fordon för vägtransport	2 022	7	2 793	6
Personbilar	8 500	28	13 734	31
Fartyg, flygplan och rullande järnvägsutrustning	9 352	30	9 535	22
Inredning/Utrustning för hotell, restaurang eller butik	276	1	486	1
Annan utrustning	2 987	10	4 085	9
<b>Summa</b>	<b>30 552</b>	<b>100</b>	<b>43 957</b>	<b>100</b>

- 1) Statistiken är baserad på uppgifter från samtliga bolag på sidan 24.  
2) Båda finansbolagsgrupperna.

### FACTORING<sup>3)</sup>

Beviljade limiter, mkr	25 699
Antal fakturor, stycken	6 589 100
Omsättning, mkr	185 608
Försäljning tecknade limiter, inkl limithöjningar mkr	7 887
Fakturor inkomna elektroniskt i % av hela volymen	73 %

- 3) De bankers finansbolag som tillhandahåller factoringtjänster.